

Gedragsprotocol Het Klimduin

2021

Inleiding

In 2017-2018 werd duidelijk dat er iets moest gebeuren op het gebied van gedrag. We zagen groepen 8 die steeds brutaler werden en kinderen die meer hun eigen regels maakten. Tijd voor actie! We zijn toen aan de slag gegaan met het opstellen van schoolregels en uitkiezen en in gebruik nemen van een methode voor sociaal-emotionele ontwikkeling. Daarnaast hebben we een nulmeting laten doen door iemand van buitenaf om goed in kaart te brengen wat belangrijk is, wat al gebeurt en waar we nog stappen kunnen zetten.

We kiezen ervoor geen pestprotocol op te stellen maar een gedragsprotocol. Een pestprotocol zou impliceren dat we alleen aan de slag gaan met gedrag op het moment dat er gepest wordt.

Dit protocol geeft aan hoe wij eraan werken dat er voor alle kinderen op school een veilig klimaat is.

Gedrag op Het Klimduin

Hoe geven wij vorm aan een veilig sociaal en pedagogisch klimaat?

Na elke vakantie starten we met de gouden of zilveren weken (afhankelijk van lengte van de vakantie). In deze weken is er extra aandacht voor groepsvorming en omgaan met elkaar. Na de zomervakantie worden met elkaar klassenregels opgesteld, die regelmatig worden besproken en geëvalueerd, zodat het levende regels blijven.

Wij werken met een combinatie van PBS, Vreedzame school en Grip op de Groep. Daarnaast maken we gebruik van weerbaarheidstraining van Sta sterk op school.

De kernwaarden zijn:

- Verantwoordelijkheid
- Veiligheid
- Respect
- Betrokkenheid

Vanuit deze kernwaarden hebben wij bepaald welk gedrag daarbij hoort in de school en welk voorbeeld de leerkrachten en pedagogisch medewerkers geven. We hebben 5 gedragsregels opgesteld die altijd en overal gelden. Tussen twee vakanties staat steeds een van deze regels centraal.

Vanaf de peuters geven we lessen uit de Vreedzame school, waarbij in elke groep tegelijkertijd aandacht is voor hetzelfde onderwerp, verdeeld over 6 blokken per jaar:

1. Wij horen bij elkaar
2. We lossen conflicten zelf op
3. We hebben oor voor elkaar
4. We hebben hart voor elkaar
5. We dragen allemaal een steentje bij
6. We zijn allemaal anders

Pesten en Plagen

De scheidslijn tussen plagen en pesten is enorm moeilijk te stellen. Toch is het heel belangrijk om dit verschil duidelijk te hebben, ook voor de kinderen zelf. Het meest eenvoudige onderscheid is de volgende: Pesten gaat over iemand als persoon. Plagen is niet gemeen, plagen is grappig, je kunt erom lachen en een volgende keer is een ander aan de beurt. Wanneer iemand over je grens gaat en je aangeeft dat je het niet leuk vind als ontvanger, dan heb je het over pesten. De ontvanger bepaalt of het plagen of pesten is.

Plagen gebeurt in het zicht van de leerkrachten, pesten gebeurt achter de rug van de leerkrachten.

Precies om deze reden weet een leerkracht zelden uit zichzelf wat er zich precies afspeelt tussen de kinderen onderling. De leerkracht moet hierover worden geïnformeerd door de leerlingen zelf. De leerkracht heeft eveneens de ouders nodig om tips te krijgen over hetgeen zich afspeelt tussen de leerlingen onderling. Om die reden is het van belang dat ouders en leerkrachten samenwerken om een goede sfeer in de klas te behouden.

Een belangrijke stelregel is dat kinderen hun zorgen leren delen met iemand die zij vertrouwen, zoals hun vader, moeder of de leerkracht. Vanaf de kleutergroepen leren kinderen het verschil tussen vertellen en klikken. Als er sprake is van pesterijen, dan is het belangrijk dat kinderen dat vertellen aan hun vader, moeder of de leerkracht.

Als een conflict zich tussen kinderen afspeelt dan zullen wij kiezen voor een oplossingsgerichte aanpak. Dat wil zeggen, we zoeken een oplossing die alle partijen (zoveel mogelijk) recht doet en we borgen deze afspraken. We gaan in gesprek met kinderen, een gesprek zonder schuldvraag, waarbij alle partijen de kans krijgen om hun verhaal te doen. Er wordt dan samen naar een oplossing gezocht. Na een week en later nogmaals, spreken we weer met de kinderen om te kijken hoe het nu gaat.

Een kind wordt gepest wanneer deze herhaaldelijk last heeft van negatieve acties van een ander (fysiek, verbaal, psychologisch, direct of via internet of mobiel) die op hem gericht zijn, en waarbij de macht ongelijk verdeeld is. Wij gaan ervan uit dat in de meeste gevallen dat een kind zich gepest voelt, de "pester" niet de bedoeling heeft de ander pijn te doen. Wanneer de gevolgen voor de gepeste duidelijk worden gemaakt aan de "pester", zijn de meeste kinderen bereid hiermee te stoppen.

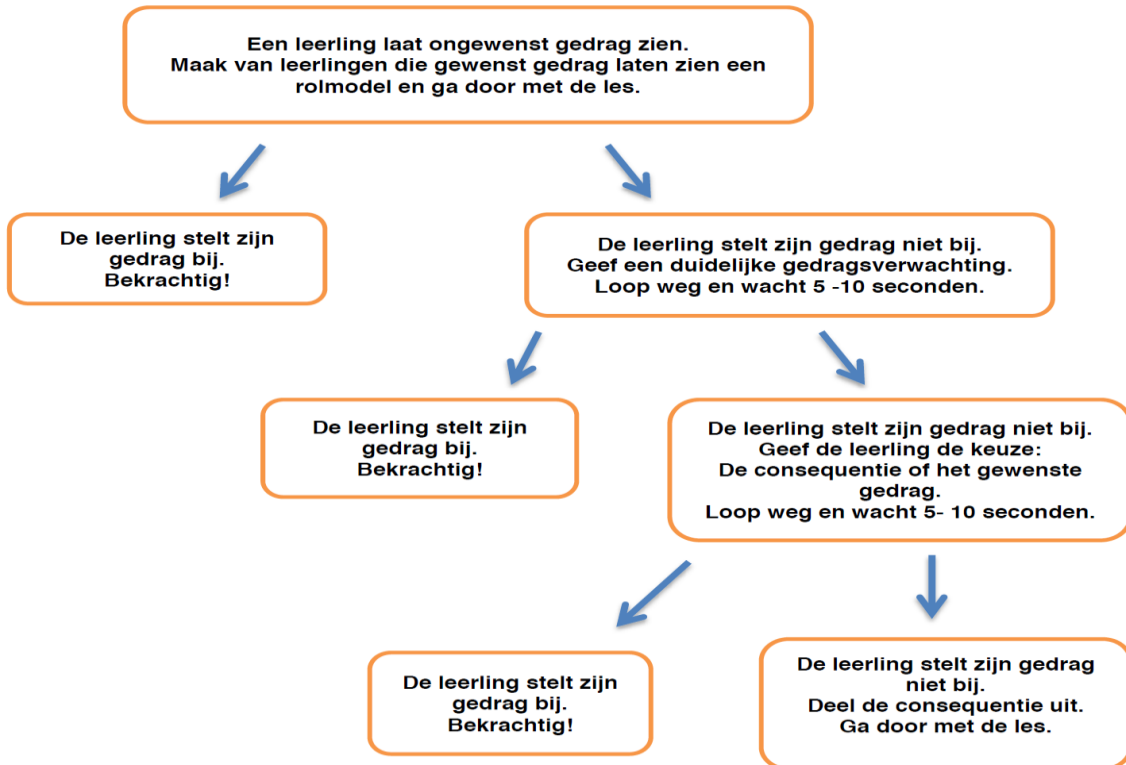
Als een kind zijn gevoel over pestgedrag deelt, wordt dit serieus genomen. Er wordt naar het kind geluisterd om de situatie en het gedrag zo goed mogelijk in beeld te brengen. Hiervoor worden beide partijen gehoord, dus ook met de anderen betrokkenen wordt gepraat. Vervolgens wordt er gezocht naar een oplossing die goed is voor allen.

Mocht deze oplossing niet werken of het pestgedrag blijft aanhouden, komen de volwassenen in beeld en zullen wij het voor kinderen oplossen. Door de volwassenen zal een grens worden gesteld waarbij gehandeld wordt vanuit respect voor elkaar.

De reactieprocedure

We werken met een reactieprocedure zodat duidelijk is waar een kind aan toe is en wanneer het een consequentie kan verwachten.

Een reactieprocedure

Welke consequentie volgt op het onwenselijke gedrag is afhankelijk van de leeftijd van het kind, het soort gedrag en hoe vaak dit al eerder is voorgekomen. We maken dan onderscheid tussen voorval en incident. Bij een voorval kun je denken aan iets wat dagelijks kan gebeuren, een overtreding van de regels. Een voorval is zwaarder dan een incident; er worden dan basisvoorwaarden geschonden. Bij een voorval worden altijd ouders op de hoogte gebracht.

Overige maatregelen

Wat doen we nu als een kind telkens weer over grenzen heengaait, de reactieprocedure niet het gewenste effect heeft en ook gesprekken met het kind (samen met zijn ouders) geen verandering teweegbrengen? Na herhaaldelijke gesprekken over ongewenst gedrag (zowel fysiek als verbaal) en afspraken over hoe het anders of beter kan, kunnen we als school besluiten tot het nemen van een disciplinaire maatregel. Dat betekent dat we besluiten dat een kind 1 of 2 dagen thuisblijft. De bedoeling hiervan is dat het kind echt de ernst inziet van het ongewenste gedrag. Daarnaast is het ook een signaal naar andere kinderen toe dat het ongewenste gedrag serieus genomen wordt. Als het kind thuiszit, maakt het zijn schoolwerk thuis. Het besluit wordt altijd in overleg genomen, zodat het geen leerkracht- maar een schoolbesluit is, met inachtneming van de privacy van kind en ouders. Alleen de direct betrokkenen worden erover geïnformeerd. In de klas wordt verteld dat het kind een dag/2 dagen thuis is en wat de reden ervan is.

Voordat we overgaan tot deze maatregel, hebben er al meerdere incidenten plaatsgevonden. Dat wordt bijgehouden in Parnassys. Verder zullen we altijd eerst een gesprek hebben met kind en ouders waarin wordt aangegeven dat bij het volgende incident, het kind een dag thuiszit.

Als het moment gekomen is dat we daartoe besluiten, zullen we aan het eind van de dag vragen of de ouder even de school binnenkomt, zodat we samen met het kind kunnen vertellen wat er gaat gebeuren. Mocht er vaker worden besloten tot een dag of 2 dagen thuisblijven, zonder dat er daardoor verandering in gedrag optreedt, dan gaan we als school verder in gesprek met ouders en eventueel externen, zoals Blossie of het samenwerkingsverband om te kijken hoe we de situatie kunnen veranderen en wat daarvoor nodig is.

Volgen van gedrag

Bij de kinderen van groep 6, 7 en 8 wordt elk jaar gemeten hoe zij hun veiligheid beleven, door middel van een vragenlijst in Scol. Daarnaast wordt 2x per jaar een sociogram afgenomen in groep 3 t/m 8. De resultaten worden als het nodig is met ouders gedeeld. Hoe gedraagt uw kind zich? Wat is zijn of haar plek in de groep? Hoe ervaart uw kind zelf de groep en zijn of haar rol daarin?

Scol meet ook sociale competentie, dus zaken als ervaringen delen, omgaan met ruzie, vriendschap en jezelf presenteren. Daarnaast zijn er vragen over veiligheidsbeleving, de aantasting van veiligheid en welbevinden. Minimaal 75% van de kinderen moet hierop voldoende scores, maar als school willen we dat 100% van de leerlingen zich veilig voelt en met plezier naar school gaat. We zijn alert op pesten. De gedragspecialist is mede anti-pest coördinator. We werken hier hard aan. Van de collega's verwachten wij dat ze het goede voorbeeld geven.

Daarin verwachten we het volgende:

- Verwelkomt de leerlingen elke dag persoonlijk aan de deur en neemt persoonlijk afscheid
- Stimuleert de leerlingen om goed naar elkaar te luisteren en oog te hebben voor elkaar
- Geeft regelmatig opstekers en benoemt opstekers die leerlingen geven
- Stimuleert leerlingen om hun gevoelens onder woorden te brengen
- Stimuleert leerlingen om samen te werken
- Stimuleert leerlingen een vraag te stellen wanneer ze iets niet begrijpen of willen weten
- Creëert een veilig en positief groepsklimaat waarin ieder kind zichzelf kan zijn
- Geeft alle kinderen het gevoel dat ze gehoord en gezien worden
- Toont een groot vertrouwen in de competentie van kinderen
- Zorgt dat leerlingen met speciale leerbehoeften of opvallend gedrag ook hun plek krijgen in de groep

Het is belangrijk dat leerkrachten en ouders alert zijn op de manier waarop kinderen met elkaar omgaan en duidelijk stelling nemen wanneer bepaalde gedragingen de norm overschrijden. Door regels en afspraken zichtbaar te maken kunnen kinderen en volwassenen, als er zich ongewenste situaties voordoen, elkaar aanspreken op deze regels en afspraken. Door elkaar te steunen en wederzijds respect te tonen, stellen we alle kinderen in de gelegenheid om met veel plezier naar school te gaan.